

Cauza C-56/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

4 februarie 2020

Instanța de trimitere:Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tribunalul
Administrativ Superior din Baden-Württemberg, Germania)**Data deciziei de trimitere:**

30 ianuarie 2020

Reclamant-apelant:

AR

Pârât-intimat:

Orașul Pforzheim

Obiectul procedurii principale

Înscrierea unei mențiuni privind o interdicție pe un permis de conducere emis în străinătate; compatibilitatea cu dreptul Uniunii

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Interpretarea dreptului Uniunii, articolul 267 TFUE

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii, în special Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (JO 2006, L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216), astfel cum a fost modificată cel mai recent prin Directiva (UE) 2018/933 a Comisiei din 29 iunie 2018 de rectificare a versiunii în limba germană a Directivei 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind permisele de conducere (JO 2018, L 165, p. 35), se opune

unor dispoziții de drept național potrivit cărora, în cadrul unei decizii de refuz al recunoașterii valabilității, în sensul articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE, permisul de conducere UE al unei persoane care nu are reședința obișnuită pe teritoriul național trebuie prezentat imediat autorității naționale decidente pentru ca aceasta să înscrie pe permisul de conducere lipsa dreptului de a conduce pe teritoriul național; de regulă, în cazul unui permis de conducere UE, mențiunea (privind interdicția) ar trebui efectuată prin lipirea la rubrica cu numărul 13 a unui „D” roșu tăiat cu o linie (de exemplu, sub formă de autocolant)?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată) (JO 2006, L 403, p. 18, Ediție specială, 7/vol. 17, p. 216).

Dispozițiile naționale invocate

Straßenverkehrsgesetz (Legea privind circulația rutieră) – articolul 3

Fahrerlaubnis-Verordnung (Regulamentul privind permisele de conducere) – articolele 46 și 47

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Reclamantul este cetățean austriac și are reședința obișnuită în Austria. La 29 august 2008, acesta a obținut în Austria permisul de conducere pentru categoriile A și B.
- 2 La 26 iunie 2014, reclamantul a condus un autovehicul pe un drum public din Germania, deși se afla la acea dată sub influența canabisului.
- 3 Prin decizia din 10 august 2015, autoritatea competentă în materie de permise de conducere din orașul Pforzheim a refuzat să îi recunoască acestuia valabilitatea permisului de conducere austriac pe teritoriul Republicii Federale Germania. În același timp, i-a solicitat să îi prezinte de îndată – cel târziu la 28 august 2015 – permisul de conducere austriac pentru a menționa pe documentul de conducere nevalabilitatea acestuia pe teritoriul Republicii Federale Germania prin aplicarea unui „D” roșu tăiat cu o linie (așa-numitul „aviz de interdicție”). În cazul nerespectării acestei obligații, aceasta a avertizat cu privire la ridicarea temporară a permisului de conducere de către organele de executare, precizând că permisul de conducere va fi eliberat din nou după aplicarea mențiunii privind interdicția.
- 4 Contestația formulată de reclamant împotriva deciziei din 10 august 2015 nu a fost admisă. Acțiunea formulată ulterior de acesta a fost respinsă în primă instanță ca nefondată. Apelul declarat la instanța de trimitere vizează numai solicitarea de a

prezenta permisul de conducere, precum și avertismentul de ridicare a permisului de conducere. În schimb, refuzul recunoașterii valabilității permisului de conducere austriac pe teritoriul Republicii Federale Germania a rămas definitivă și nu face obiectul procedurii de apel.

Principalele argumente ale părților din procedura principală

- 5 Reclamantul apreciază că obligația – instituită prin decizia din 10 august 2015 – de a prezenta permisul de conducere în vederea înscrierii unei mențiuni privind o interdicție nu este compatibilă cu dreptul Uniunii. În opinia sa, articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126 prevede recunoașterea reciprocă, fără nicio formalitate, a permiselor de conducere emise de statele membre. Eliberarea și modificarea permiselor de conducere ar fi exclusiv de competența statului de reședință, astfel cum reiese de exemplu din articolul 2 alineatul (2), din articolul 7 alineatul (1) litera (e) și alineatul (3) litera (b), din articolul 11 alineatele (1), (2) și (3), din articolul 12, precum și din punctul 3 (rubricile 13 și 14) și punctul 4 litera (a) din anexa I la directiva menționată. Dacă toate celelalte state membre ar putea modifica permisul de conducere – de exemplu, prin alipirea unei mențiuni privind o interdicție –, s-ar încălca principiul recunoașterii reciproce a permiselor de conducere și obiectivului urmărit prin Directiva 2006/126 de creare a unui model de permis de conducere unic la nivel comunitar [de exemplu, considerentele (4) și (16), precum și articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2006/126].
- 6 Potrivit reclamantului, ar trebui să se plece de la premisa că această problemă era cunoscută la momentul adoptării Directivei 2006/126. Mai ales în regiunile de graniță, un fenomen prezent deja de mult timp este acela că persoanele cu reședința într-un anumit stat membru săvârșesc, în cursul unei șederi doar temporare într-un alt stat membru, o infracțiune privind circulația rutieră care, potrivit normelor acestui din urmă stat membru, determină retragerea permisului de conducere. Cu toate acestea, Directiva 2006/126 nu prevede competența statului membru de ședere doar temporară de a efectua inscripționări în noul model de permis de conducere UE. Acest lucru conduce doar la concluzia că astfel de inscripționări sunt inadmisibile potrivit dreptului Uniunii.
- 7 De asemenea, dispozițiile din dreptul Uniunii referitoare la protecția împotriva falsificării permisului de conducere confecționat din material plastic (de exemplu, articolul 3 și punctele 1 și 2 din anexa I la Directiva 2006/126) ar exclude – potrivit finalității și obiectului acestora – modificarea datelor conținute în acest card din plastic, în eventualitatea în care un stat membru de ședere doar temporară ar înscrie fie cu caracter permanent, fie sub forma unui autocolant (care poate fi din nou ușor îndepărtat) date suplimentare pe acest card. Astfel, ar trebui să se țină seama de asemenea de faptul că, potrivit Directivei 2006/126, rubrica 13 a permisului de conducere este rezervată efectuării de către statul membru competent a unor inscripționări, iar o inscripționare deja efectuată de statul membru respectiv nu poate fi pur și simplu „acoperită cu un autocolant”.

- 8 La aceasta s-ar adăuga faptul că respectarea obligației de prezentare a permisului de conducere ar fi asociată, în ceea ce îl privește pe reclamant, cu un consum semnificativ de timp și de bani, ar limita libertatea sa de mișcare, putând conduce în practică la probleme serioase în cazul în care, de exemplu, cu ocazia unui control rutier efectuat într-un alt stat membru, agenții de siguranță din țara respectivă ar fi iritați din cauza unei inscripționări în permisul de conducere care le este necunoscută. Din cauza acestor costuri și inconveniente, ar fi fost necesară o reglementare expresă în această privință, care însă nu a fost prevăzută de Directiva 2006/126. Ar exista cel mult posibilitatea ca statul membru emitent sau statul membru gazdă să efectueze, prin intermediul asistenței reciproce prevăzute la articolul 15 din Directiva 2006/126, o inscripționare corespunzătoare a permisului de conducere și – dacă este necesar – să elibereze un nou document de conducere.
- 9 În orice caz, cu ocazia unui control rutier într-un stat membru, ar fi posibil să se verifice în mod automat, pe cale electronică, dacă persoana vizată are dreptul să conducă un vehicul în statul membru respectiv. Durata necesară pentru acest demers ar fi una redusă.
- 10 Pârâțul arată că, în Hotărârea din 23 aprilie 2015, Aykul (C-260/13, EU:C:2015:257), Curtea de Justiție a statuat că și statul membru în care titularul permisului de conducere nu are reședința obișnuită are dreptul, conform articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126, să refuze recunoașterea valabilității permisului de conducere ca urmare a unei infracțiuni săvârșite pe teritoriul său. În acest sens, Curtea de Justiție ar fi subliniat importanța unei astfel de măsuri pentru siguranța rutieră.
- 11 Potrivit pârâtului, mențiunea privind interdicția care urma să fie inscripționată după refuzul recunoașterii valabilității permisului pe teritoriul național ar fi o măsură indispensabilă din perspectiva legiuitorului german, întrucât aceasta ar avea o importanță majoră pentru punerea efectivă în executare a deciziei de refuz privind recunoașterea valabilității în sensul articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126. În plus, din geneza și din preambulul Directivei 2006/126 ar reieși că aceasta urmărește în special o consolidare a libertății de circulație, a libertății de stabilire și a siguranței rutiere. Aceste obiective ar putea fi atinse numai dacă permisul de conducere european nu și-ar pierde funcția sa de document de legitimare. Or, aceasta ar fi situația dacă organul de control nu ar putea să constate care este situația privind dreptul de conducere pe baza permisului de conducere, ci numai prin intermediul unor etape de verificare suplimentare care necesită timp. Prin urmare, ar trebui să se considere că în Directiva 2006/126 există o lacună normativă neintenționată care poate fi acoperită prin analogie.
- 12 Dat fiind că Directiva 2006/126 prevede posibilitatea ca statul membru gazdă să modifice permisul de conducere emis de un alt stat membru [de exemplu punctul 3 (rubrica 13) și punctul 4 litera (a) din anexa I], nici în situația din speță nu s-ar putea considera că o modificare, de exemplu sub forma unui autocolant, ar

reprezenta o încălcare a normelor privind protecția împotriva falsificării. Pe de altă parte, reclamantului nu i s-ar cauza vreun prejudiciu dacă s-ar diminua protecția împotriva falsificării documentului ca urmare a posibilității de a îndepărta autocolantul cu un conținut prejudiciabil pentru reclamant.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 13 Ordinul autorității germane pentru permise de conducere, pus în discuție de reclamant, de a prezenta permisul austriac în vederea înscricționării unui aviz de interdicție, este conform cu articolul 3 din Legea privind circulația rutieră coroborat cu articolele 46 și 47 din Fahrerlaubnis-Verordnung (Regulamentul privind permisele de conducere). Cu toate acestea, este posibil ca aceste dispoziții naționale să fie contrare dreptului Uniunii, în special Directivei 2006/126.
- 14 Din jurisprudența anterioară a Curții de Justiție, nu se poate deduce cu ușurință dacă lucrurile stau sau nu astfel. Spre deosebire de situația soluționată de Curte în Hotărârea din 23 aprilie 2015, Aykul (C-260/13, EU:C:2015:257), în speță nu este în discuție legalitatea deciziei de refuz adoptate în temeiul articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126, din moment ce aceasta a rămas între timp definitivă, ci problema rezultată, dacă statul membru care a luat decizia de refuz ca urmare a unei infracțiuni săvârșite pe teritoriul său este autorizat să aplice pe permisul de conducere emis de un alt stat membru o mențiune privind o interdicție în cazul în care titularul permisului nu are o reședință obișnuită în sensul articolului 12 din Directiva 2006/126 în statul membru care a adoptat decizia de refuz.
- 15 Principalele argumente pentru și împotriva unei astfel de abilitări au fost deja prezentate de părți. Dat fiind că aceasta este o situație de viață care apare frecvent în practică, faptul că abilitarea în discuție nu a fost reglementată în mod explicit permite să se concluzioneze că aceasta nu este prevăzută de directivă. În plus, din cauza ingerințelor în drepturile suverane ale statului membru emitent și în libertățile titularului permisului în cauză, asociate cu o asemenea modificare a documentului de conducere, se pune problema dacă nu este necesară o reglementare europeană expresă pentru a putea recunoaște o astfel de abilitare.
- 16 În schimb, în favoarea unei astfel de abilitări pledează faptul că statul membru de ședere temporară este în principiu abilitat, potrivit articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126, să refuze recunoașterea valabilității permisului de conducere în cazul în care se săvârșește o infracțiune pe teritoriul său. Inscricționarea unei mențiuni privind o interdicție corespunzătoare pe permis nu este decât o măsură de executare a acestei decizii de refuz. În orice caz, nu este în interesul siguranței rutiere ca, după adoptarea deciziei de refuz, titularul permisului de conducere să poată crea, prin prezentarea permisului său de conducere la un control rutier, aparența existenței unui drept – în realitate inexistent – de a participa la traficul rutier național.

- 17 Soluționarea problemei ar putea consta de asemenea în faptul că, din articolul 15 din Directiva 2006/126, rezultă o obligație strictă a statului emitent sau de reședință de a inscripționa o mențiune privind o interdicție corespunzătoare în documentul de conducere, la solicitarea statului membru de ședere temporară care a adoptat decizia de refuz. Aceasta ar permite de asemenea să se asigure că, în cazul înlocuirii (eventual, ca urmare a unei preținse pierderi a permisului de conducere) sau al reînnoirii permisului de conducere, inscripționarea interdicției rămâne.
- 18 Potrivit instanței de trimitere, dispozițiile tratatelor internaționale precum Convenția privind circulația rutieră [Convenția de la Viena privind circulația rutieră din 8 noiembrie 1968] nu sunt relevante în speță.